

II. VI 318-368

<p>ἐνθ' Ἴκτωρ εἰσηλθε Διὶ φίλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ ἐγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχον· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.</p>	320
<p>τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα ἀσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφώοντα· Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῆσι γυναιξίν ἦστο καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.</p>	325
<p>τὸν δ' Ἴκτωρ νεῖκεσσαν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν· δαμόνι' οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ, λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος μαρνάμενοι· σέο δ' εἶνεκ' αὐτὴ τε πτόλεμός τε ἄστου τόδ' ἀμφιδέδηε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ, ὄν τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο.</p>	330
<p>ἀλλ' ἄνα μὴ τάχα ἄστου πυρὸς δηΐοιο θέρηται. τὸν δ' αὐτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής· Ἴκτωρ ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνεΐκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν, τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μευ ἄκουσον· οὐ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι ἦμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχρῃ προτραπέσθαι.</p>	335
<p>νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν ὄρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ λώϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρα, ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, Ἀρήϊα τεύχεα δύω· ἦ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχῆσεσθαι δέ σ' οἴω.</p>	340
<p>ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἴκτωρ· τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μελιχίοισι· δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηγάνου ὀκρυοέσσης, ὥς μ' ὄφελ' ἦματι τῷ ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ οἴχεσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα εἰς ὄρος ἢ εἰς κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, ἐνθά με κῦμ' ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.</p>	345
<p>αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο, ἀνδρὸς ἔπειτ' ὄφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις, ὃς ἤδη νέμεσίν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων. τούτῳ δ' οὔτ' ἄρ νῦν φρένες ἔμπεδοι οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι οἴω.</p>	350
<p>ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἔξεο τῷ δ' ἐπὶ δίφρῳ δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν εἶνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης, οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐσσομένοισι.</p>	355
<p>τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ μὴ με κάθιζ' Ἑλένη φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις· ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται ὄφρ' ἐπαμύνω Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν. ἀλλὰ σὺ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός, ὥς κεν ἔμ' ἐντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἐόντα.</p>	360
<p>καὶ γὰρ ἐγὼν οἶκον δὲ ἐλεύσομαι ὄφρα ἴδωμαι οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἰόν. οὐ γὰρ οἶδ' εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς, ἦ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοῖ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.</p>	365